

Situació dins l'Església catòlica

La formació espiritual que ofereix l'Opus Dei complementa la labor que realitzen les esglésies locals. Les persones que s'incorporen a l'Opus Dei continuen sent fidels de la diòcesi a la qual pertanyen.

01/02/2014

L'Opus Dei va ser fundat el 1928. El 1941 va rebre l'aprovació del bisbe de Madrid, i el 1947 la de la Santa Seu. Des del 1982, és una prelatura personal de l'Església catòlica.

El concili Vaticà II va crear la figura jurídica de les prelatures personals per a desenvolupar tasques pastorals específiques. Les prelatures personals formen part de l'estructura jeràrquica de l'Església. Estan compostes per laics i clergues que, sota l'autoritat d'un prelat, porten a terme la missió pròpia de la prelatura.

L'activitat de l'Opus Dei es resumeix en la formació dels fidels de la prelatura perquè desenvolupin — cadascun en el propi lloc dins l'Església i dins el món— una activitat apostòlica multiforme, promovent al seu voltant l'ideal de la crida universal a la santedat.

La tasca apostòlica dels fidels de la prelatura —com la de molts altres fidels catòlics— persegueix una vivificació cristiana que, amb la gràcia de Déu, ha de redundar en benefici de les parròquies i les

esglésies locals: els fruits són conversions, una participació més nombrosa en l'Eucaristia, una pràctica més assídua dels altres sagraments, la difusió de l'Evangelí en ambients molts cops allunyats de la fe, iniciatives de solidaritat amb els més necessitats, col·laboració en catequesis i en altres activitats parroquials, cooperació amb organismes diocesans, etc.

Aquest apostolat de les persones de l'Opus Dei es desenvolupa en el marc del carisma específic de la prelatura: la santificació a la feina i en les realitats de la vida corrent.

Les autoritats de l'Opus Dei promouen la unió de tots els fidels de la prelatura amb els pastors de les diòcesis, els conviden a aprofundir en el coneixement de les disposicions dels bisbes diocesans i de la conferència episcopal i els animen a dur-les a la pràctica, cadascun

d'acord amb les seves circumstàncies personals, familiars i professionals.

En virtut del caràcter exclusivament espiritual de la seva missió, la prelatura no intervé en qüestions temporals. Els seus fidels les afronten amb completa llibertat i responsabilitat personals.

Els estatuts prescriuen que, amb relació a l'actuació professional i a les doctrines socials, polítiques, etc., els fidels de la prelatura, dins els límits de la doctrina catòlica sobre fe i costums, tenen la mateixa plena llibertat que els altres ciutadans catòlics. Les autoritats de la prelatura estan obligades a abstenir-se totalment fins i tot de donar consells sobre aquestes matèries.

.....

dev.opusdei.org/ca-ad/article/situacio-
dins-lesglesia-catolica/ (06/08/2025)